

La Generalitat admet una sol·licitud per buscar or i plata al Ripollès

El Ripollès va tenir una gran activitat minera en ferro, coure i plata durant la primera meitat del segle XIX

La Generalitat admet una sol·licitud per buscar or i plata al Ripollès

La Direcció General d'Energia i Mines ha admès una sol·licitud de permís per a la investigació minera per buscar or, plata i altres metalls a terrenys situats als termes municipals de Toses, Planoles, Querals, Ribes de Freser, Campelles i Pardines. La petició és per buscar en 261 quadrícules mineres. Es tracta de les unitats que es fan servir per marcar els permisos i les concessions mineres. A efectes fiscals, cada quadrícula correspon a 30 hectàrees.

La demanda de permís ha estat registrada amb el nom de Serentill 10.323. És una empresa ubicada a Benavent de Segrià a Lleida.

Una de les darreres persones a obtenir permís per a la cerca d'or al Pirineu és Pau Muntané. Ha explicat que els rius del Pirineu duen partícules d'or. Són palletes molt petites de forma rectangular que provenen de llocs on hi havia hagut glaceres. Segons ell, en els temps de la prehistòria les glaceres van prémer el granit i van originar l'or que ara baixa pels rius. Precisa que es tracta de petites palletes d'or de molt poc valor. Ell va muntar l'empresa Geodiscovering a principis de la dècada dels 2000, a Camarasa (Lleida), amb la finalitat de promoure la cerca d'or artesanal com una activitat turística. En aquella època molta gent es va dedicar a anar als rius Noguera Pallaresa i Segre a buscar or amb un garbell. L'empresa de Muntané ensenyava a cercar or com una distracció per als turistes. Segons ell, la cerca artesanal està molt estesa al Pirineu oriental i occidental, com una activitat d'oci.

Ha indicat que el valor del que es pot trobar en un dia de feina no compensa el treball i ha definit les partícules d'or de mil·limètriques i molt fines. També ha dit que els seus tràmits per obtenir el permís van durar uns dos anys.

Va quantificar d'ínfim el que es pot arribar a trobar amb un garbell. No obstant això, va indicar que desconeix si és rendible la cerca d'or amb màquines. Va creure que si a Lleida baixa or dels llocs on hi havia hagut glaceres, també ho pot fer al Pirineu gironí.

Al Ripollès es desconeix la cerca d'or als rius en l'actualitat. Imma Constans, alcaldessa de Queralbs, explica que ella no té constància que s'hagi vist ningú amb garbell als rius Núria, Freser i al rierol Sagadell que hi ha al terme municipal.

Febre minera al Ripollès

El Ripollès és una zona amb una tradició minera molt important. El referent més important són les mines de carbó d'Ogassa. No obstant això, Antoni Llagostera (Centre d'Estudis del Ripollès) ha explicat que la major part dels permisos d'explotació del temps de la febre minera entre el 1838 i el 1848 són per buscar minerals com ferro, coure, plata i altres metalls. En aquesta època, van tenir lloc 1.000 registres d'explotació minera a les comarques gironines, la meitat de les quals van ser al Ripollès.

Antoni Llagostera ha acabat de presentar el treball la Febre Minera del Ripollès al segle XIX en un congrés a Manresa. En ell dona constància de l'explotació d'una important mina de pirita arsenical a Queralbs, entre el 1890 i el 1910. Segons ell ha explicat, es tracta d'una gran explotació que tenia l'objectiu de trobar arsènic i plata.

Llagostera considera que l'empresa de Benavent de Segrià no va desencaminada, perquè -segons ell- el subsòl del Ripollès és molt ric amb minerals, una altra cosa és que l'explotació industrial de les mines sigui rendible.

La riquesa minera del Ripollès ve de temps. Ja els viatgers dels vaixells grecs i romans de l'antiguitat des de la costa veien al Pirineu els focs que servien per fondre mineral. Llagostera indica que en èpoques més modernes la llei minera del 1825 va suposar el primer impuls a la mineria ripollesa. Segons ell, fins a la promulgació de la llei totes les mines eren del rei i a partir de la llei van poder ser registrades a nom d'una persona normal.

Si bé la llei de mines del 1825 va ser important -segons Llagostera- fins al 1838 no va començar la febre minera. Explica que es va disparar la demanda de permisos d'explotació. El fet va coincidir amb el fi de la Primera Guerra Carlina i amb l'inici seriós de la Revolució Industrial, a tot Catalunya emergien fàbriques i es necessitava energia per moure-les.

Llagostera ha documentat tot aquell moviment. D'acord als registres ha sabut on estaven les mines i qui les explotava. Explica que en la mineria ripollesa hi estaven compromeses les més grans companyies mineres de l'època i les grans fortunes catalanes, algunes de les quals tenien l'origen a Figueres. La febre minera va durar fins al 1848 i va tenir repunts el 1868 i el 1890. No obstant això, l'activitat minera va afluixar molt al segle XX. Llagostera, però, no descarta que ara amb mitjans més eficaços no sigui un temps propici per tornar-hi.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2016/10/24/generalitat-admet-sollicitud-buscar-or/810844.html?utm_source=rss